

ва говеда и огоени телци. (14) И играеше Давидъ прѣдъ Господа съ всячка сила; и Давидъ бѣше прѣпасанъ съ плениенъ ефодъ. (15) И РДавидъ и всичкий Израилевъ домъ възведоха ковчегътъ Господень съ въсклцание и съ трабень гласъ.

(16) А скато влазише ковчегътъ Господень въ градътъ Давидовъ, Михала Сауловата дъщеря погледна отъ прозорецътъ, и като видѣ царъ Давида че скача и играе прѣдъ Господа, унищожи го въ сърцето си.

(17) И тдонесоха ковчегътъ Господень та го Уположиха на мѣстото му, вървѣтъ скинията която постави Давидъ за него; и принесе Давидъ фресъжжения и примирителни приношения прѣдъ Господа. (18) И когато свърши Давидъ да приноси всесъжженията и примирителнитъ приношения, благослови народътъ въ името на Господа Саваота. (19) И Чразаде на всичкитъ люде и на всичкото Израилево множество, отъ малъ до жена, на всякого челоука по единъ хлѣбъ, и по една мръвка месо, и по едно мѣнче. Тогава всичкитъ люде си отидоха, всякой въ къщата си.

(20) И Чирна се Давидъ за да благослови домътъ си. И изиде Михала Сауловата дъщеря да посрѣщше Давида, и рече: Коко славенъ бѣше днесъ царятъ Израилевъ, който се събѣтче днесъ прѣдъ очитъ на рабинитъ на служителитъ си, шкакто се събѣтча безстыдно единъ отъ никаквитъ челоуци! (21) И рече Давидъ на Михала: Прѣдъ Господа който мя избра повече отъ баща ти, и повече отъ всичкийтъ неговъ домъ, да мя постави вождъ надъ людитъ Господни, надъ Израила, ей, прѣдъ Господа играхъ. (22) И ще се унищожа още повече, и ще се смиръ въ очитъ си; и съ рабинитъ за които ти рече, съ тѣхъ ще се прославя. (23) За това

Михала Сауловата дъщеря не роди чадо дори до денътъ на смъртъта си.

ГЛАВА 7.

И като съидя царятъ въ домътъ си, и успокои го Господъ отъ всякъдъ, отъ всичкитъ му врагове, (2) рече царятъ Натану: Виджъ, сега азъ живѣхъ въ кедровъ домъ, а ковчегътъ Божий стои въ ервѣтъ опои. (3) И рече Натанъ на царя: Иди, и направи всичко което е въ сърцето ти; защото Господъ е съ тебе.

(4) И прѣзъ онази ноцъ биде слово Господне къмъ Натана и рече: (5) Иди та кажи на рабътъ ми Давида: Така говори Господъ: «Ти ли ще ми съградишь домъ за да обитавамъ? (6) Защото не обитахъ въ домъ който день възведохъ Израилевитъ синове отъ Египетъ дори до този день, но ходѣхъ въ шатъръ и въ скиния. (7) Всякъдъ дѣто ходехъ съ всичкитъ Израилеви синове, говорихъ ли нѣкога нѣкому отъ Израилевитъ племена, на когото заповѣдахъ да пасе людитъ ми Израила, да кажъ: Защо ми не съградишь кедровъ домъ? (8) Сега прочее така ще речеи на рабътъ ми Давида: Така говори Господъ Саваотъ: «Азъ ти зѣхъ отъ оградата, отъ подиръ стадото, за да си вождъ надъ людитъ ми, надъ Израила; (9) и съ тебе бѣхъ всякъдъ дѣто ходи ти, и мѣстрѣбихъ всичкитъ ти врагове отъ прѣдъ тебе, и направиохъ ти именитъ споредъ името на голѣмитъ които съ на земята. (10) И ще опрѣдѣля мѣсто за людитъ си Израила и ще ги насади, та ще обитаваи на свое о собно мѣсто, и нѣма да се прѣмѣстятъ вече; и синоветъ на неправдата нѣма да ги прѣтѣснѣватъ вече както по напрѣдъ, (11) и

о Виж. Исх. 15; 20.

Псал. 30; 11.

и 1 Цар. 2; 18.

1 Лѣт. 15; 27.

р 1 Лѣт. 15; 28.

с 1 Лѣт. 15; 29.

т 1 Лѣт. 16; 1.

у 1 Лѣт. 15; 1.

Псал. 132; 8.

ф 3 Цар. 8; 5, 62, 63.

х 3 Цар. 8; 55.

1 Лѣт. 16; 2.

и 1 Лѣт. 16; 3.

ч Псал. 30, надписетъ.

ш Ст. 14, 16. 1 Цар.

19; 24.

ш Сл. 9; 4.

с 1 Цар. 13; 14.

15; 28.

—

а 1 Лѣт. 17; 1, и др.

б Гл. 5; 11.

с Виж. Дѣян. 7; 46.

с Исх. 26; 1. 40; 21.

д 3 Цар. 8; 17, 18.

1 Лѣт. 22; 7. 28; 2.

с Виж. 3 Цар. 5; 3.

8; 19. 1 Лѣт.

22; 8. 28; 3.

ж 3 Цар. 8; 16.

з Исх. 40; 18, 19, 34.

и Лев. 26; 11, 12.

Втор. 23; 14.

и Гл. 5; 2. Псал.

78; 71, 72. Мат.

2; 6. Дѣян. 20; 28.

и 1 Цар. 16; 11, 12.

Псал. 78; 70.

и 1 Цар. 18; 14.

Гл. 5; 10. 8; 6, 14.

и 1 Цар. 31; 6.

Псал. 89; 23.

и Бит. 12; 2.

с Псал. 44; 2. 80; 8.

Иер. 24; 6. Амось

9; 15.

и Псал. 89; 22.